

درآمد: فرمان شاه برای اعطای خلعتی به عبدالوهاب نایب الوزاره به خاطر خدمات وی در آذربایجان حتی در دوران بروز وبا. ۱۲۸۳

مهر بالای نامه: الملک الله تعالی تا که دست ناصرالدین خاتم شاهی گرفت / صیت داد و معدلت از ماه تا ماهی گرفت

عالیجاه رفیع جایگاه اخلاص و ارادت آگاه اصالت و نبالت پناه مقرب الخاقان میرزا عبدالوهاب خان نایب اول وزارت جلیله خارجه به الطاف کامله شاهنشاهی مفتخر و متباهی بوده بداند که چون آن عالیجاه در تقویم امور خارجه مملکت آذربایجان که از خدمات معظمه دیوان همایون است مساعی جمیله و مجاهد جلیله به عمل آورده و در این ایام که ناخوشی وبا در شهر بروز کرد و شدت داشته محض پیشرفت خدمات دیوانی دقیقه غفلت نکرده و از شهر بیرون نرفته موجب مزید شمول عنایات کامله در حق ایشان گردیده لهذا موازی یک ثوب جبه کسائی به رسم خلعت عنایت و مرحمت فرمودیم که زیب دوش و بر اعتبار خود کرده بیش از پیش اهتمامات کافیه و مراقبات وافیه در تقدیم خدمات محوله و متعلقه به خود به عمل آورده حسن خدمتگذاری خود را در خاکپای همایون کاملاً ظاهر کرده بیشتر مورد عنایات و الطاف کامله گردیده و در عهده شناسند. حرره جمادی الثانیه ۱۲۸۳

خط ناصرالدین شاه: صحیح است امضاء

مهر پشت ورقه: سردار کل

پانوشت: عزیز خان مکرری، سردار کل (۱۲۰۷-۱۲۸۷): ابتدا با درجه ی یآوری در فوج ششم تبریز وارد خدمت نظام شد، سپس در لشکر کشتی محمد شاه به هرات به درجه ی سرهنگی ارتقا یافت. در اواخر ۱۲۸۳ وزیر جنگ شد و در همان سال لقب "سردار کل" را دریافت کرد. در ۱۲۸۷ برای آخرین بار پیشکار ایالت آذربایجان شد. میرزا عبدالوهاب شیرازی (۱۲۴۲-۱۳۰۴)، نصیر الدوله، نایب الوزاره، آصف الدوله: در سال ۱۲۶۶ وزیر علوم، ۱۲۷۸ نایب دوم وزارت خارجه، در سال ۱۲۸۲ مامور کارگزاری آذربایجان بود. در سال ۱۲۸۵ به حکومت ساوجبلاغ مکرری و ارومیه و سپس به حکومت گیلان منصوب شد. سال ۱۳۰۱ لقب "آصف الدوله" را دریافت کرد و فرمان فرمای خراسان و مامور تولیت آستان قدس رضوی گردید.^۹

^۹ تاریخ هایی که سلیمانی می دهد، متفاوت است اما سندهای این مجموعه فرمان های انتصاب عبدالوهاب خان است و تاریخ ها موثق تراند.